Wychodzi raz w tygodniu. *Porto opłacone ryczałtem.*

ROK XVI. Kraków, dnia 11 listopada 1933 Nr. 38.

PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ

Cena abonamentu:

Abonament	kwartalny	4 zł
„	półroczny	8 zł
„	roczny	16 zł

Prenumeratę i ogłoszenia przyjmują wszystkie biura dzienników i ogłoszeń

Godziny urzędowe Redakcji od 6 do 7 wiecz. Rękopisów Redakcja nie zwraca.

Redakcja i administr. **Kraków, Grodzka 43.**
Telefon Nr. 132-67

Konto P. K. O. Nr. 400.342

Ogłoszenia:

Wiersz milim. 1 szp. na okładce	**40 groszy**
Wiersz milim. 1 szp. na I str. okładki	**60 groszy**
Wiersz milim. 1 szp w tekście	**60 groszy**

Cała strona okładki **Zł 200** Pół strony okładki **Zł 100**
Ćwierć strony **Zł 50** Ósma strony **Zł 25**

Cała strona w tekście **Zł 450,** Pół strony **Zł 23**
Ćwierć strony **Zł 120** Jedna ósma strony **Zł 60**

Ani grosza na towar niemiecki!

Komitet Żydowskich Organizacyj Gospodarczych.

Orzeczenia Sądu Najwyższego

Kantory wymiany i lombardy, a podatek przemysłowy.

Kantory wymiany i lombardy są obowiązane na mocy przepisów cz. II. A. III. kat. druga L. 2 zał. do art. 23 ustawy o państwowym podatku przemysłowym wykupić świadectwo przemysłowe II. kat. bez względu na wysokość kapitału zakładowego. (Orz. 10. I. 1933, II. 4 K. 1015|32, Zbiór 1933, poz. 51).

Handel obnośny a towarowy.

Różnica pomiędzy handlem obnośnym a towarowym IV. kategorji polega na tem, że: 1) handel obnośny nie ma stałej siedziby przemysłowej i 2) odbywa się nie z wielkiego pomieszczenia, lecz z samego opakowania. (Orz. 13, I. 1933, II. I. K. 1367|32, Zbiór 1933, poz. 53).

Przedsiębiorstwa i pośrednictwa handlowe.

Przedsiębiorstwa i zajęcia pośrednictwa handlowego, działające w imieniu i na rachunek osób trzecich, nieopłacających podatku przemysłowego od sprzedaży towarów, będących przedmiotem pośrednictwa, obowiązane są do wykupienia świadectw przemysłowych według rozdziału I. cz. II. A. taryfy, stanowiącej załącznik do art. 23 ustawy o państwowym podatku przemysłowym. (Orz. 13. II. 1933, 3 K. 1228|32, O. S. P. XII. poz. 184).

Odrębny lokal dla czynności przedsiębiorstwa.

Urządzenie przez właściciela młyna w innej miejscowości odrębnego lokalu i dokonywanie w nim przez zastępcę czynności, polegających na przyjmowaniu zboża i bezzwłocznem wydawaniu za pobraniem opłaty za przemiał z przygotowanego w tym celu zapasu, odpowiedniej ilości mąki i otrąb, uzasadnia obowiązek wykupienia odrębnego świadectwa przemysłowego według częci II. A, I. taryfy. (Orz. 13. II. 1933, 3 K. 1229|32, O. S. P. XII., poz. 185).

Stragan jako odrębny zakład handlowy.

Wyposażony w urządzenie ochrony i mający cechy trwałości stragan podpada pod pojęcie odrębnego zakładu handlowego. (Orz. 3. 1933, II. 4 K. 1107|32, Zbiór 1933, poz. 65).

Świadectwo przemysłowe dla przedsiębiorstwa w stadjum likwidacji.

Okoliczność, że pewne przedsiębiorstwo jest w stadjum likwidacji, nie uzasadnia ani zwolnienia, ani żadnych ulg w zakresie nabywania świadectwa przemysłowego. (Orz. 2. XII. 1932, II. 4 K. 888|32, Zbiór 1933, poz. 64).

Obowiązek zawiadomienia władzy skarbowej o wystąpieniu spólnika.

W razie wystąpienia spólnika ze spółki jawnej, drugi spólnik, prowadząc dalej przedsiębiorstwo na własny rachunek, powinien przedstawić władzy skarbowej świadectwo przemysłowe, celem adnotacji zmiany przedsiębiorcy. (Orz. 13. IX. 1932, II. 4. K. 638|32, O. S. P. XI., poz. 544).

Wpływ dobrej wiary na obowiązek zwrotu nienależnej kwoty.

Dobra wiara przyjmującego zapłatę nienależnego długu pieniężnego zwalnia go tylko od obowiązku płacenia odsetek od otrzymanej kwoty, nie zwalnia natomiast od obowiązku zwrócenia tej kwoty, choćby ją zużył na cele konsumcyjne. (Orz. 20. XII. 1932, III. I. Rw. 1992|32, S. Stanisławów I. Cg. 27|29, Prz. Pr. 58, poz. 111).

Przedawnienie roszczeń pracownika.

Sześciomiesięczny okres przedawnienia odnosi się tylko do roszczeń pracownika wynikających z powodu rozwiązania umowy z winy pracodawcy, lub wydalenia pracownika bez ważnej przyczyny, natomiast roszczenie o wynagrodzenie za godziny nadliczbowe przedawnia się w przeciągu trzech lat od dnia wymagalności tych roszczeń. (Orz. 30. XI. 1932, III. I. Rw. 1872|32, S. Lwów II. Cg. 65|31, Prz. Pr. 58, poz. 94).

Szkoda z powodu niedostarczenia towaru.

W razie spadku ceny niedostarczonego towaru szkodę konkretną kupującego z powodu niedostarczenia mu towaru stanowi zapłacona przez niego z góry cena kupna. (Orz. 17. I. 1933, III. I. Rw. 2260|32, S. Przemyśl I. Cg. J. c. 649|30, Prz. Pr. 58, poz, 114).

Nazwisko jako znak towarowy.

Zarejestrowanie przez Urząd patentowy nazwisska jako znaku towarowego nie pozbawia osoby, która użyciem tego nazwiska czuje się dotkniętą, prawa dochodzenia w drodze sądowej wydania zakazu używania tego nazwiska w firmie przedsiębiorstwa i jego znakach towarowych. (Orz. 4. V. 1932, Rw. 521|32, O. S. P. XII., poz. 142. P. też w niniejszym zbiorze poz. 126).

Dalszy ciąg na str. 11-tej.

PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ.

Rok XVI. Kraków, dnia 11 listopada 1933 Nr. 38.

Treść numeru :

Echa tygodnia

Każda sesja budżetowa sejmu przynosi społeczeństwu nowe nadzieje i obawy.

Pan minister Zawadzki zapowiedział opracowanie daleko sięgającej reformy podatkowej, mającej za zadanie uporządkować nasz system podatkowy. Nie odnosimy się do tych zapowiedzi inaczej, jak to czyniliśmy przy sposobności słyszenia indentycznych zapowiedzi ministerjalnych od niepamiętnych czasów. Ile razy słyszeliśmy już ze strony najbardziej autorytatywnej, zapowiedzi, zapewnienia, że w ministerstwie skarbu toczą się prace około reformy naszego ustawodawstwa podatkowego? Charakterystyczną rzeczą jest, że zapewnienia takie dały się słyszeć zawsze w związku z jakiemś wydarzeniem, w rodzaju sesji budżetowej lub kongresu gospodarczego. Reforma podatkowa żyła i żyje dotychczas w świecie teorji. A tymczasem życie coraz donośniejszym głosem domaga się zasadniczego zreformowania naszego ustawodawstwa podatkowego. Sprawy podatkowe tworzą taki labirynt pojęć i najsprzeczniejszych poglądów interpretacyjnych, że w chaosie tym trudno się wyznać nietylko najstarszym urzędnikom skarbowym, ale i prawnikom-specjalistom w dziedzinie usawodawstwa podatkowego, — a cóż dopiero laikom-płatnikom podatkowym. W takim chaosie nietrudno o zupełnie nieświadome przeciążenie danego płatnika, czy nawet kategorji płatników podatkowych, przez urzędnika skarbowego, — nie mówiąc naturalnie o takich wypadkach, kiedy władza skarbowa, w dążeniu do osiągnięcia pewnego kontyngentu wpływów podatkowych stara się wpływy te, nadszarpnięte przez kryzys gospodarczy na skutek zmniejszenia się dochodowości społecznej, naciągnąć do preliminowanych przez siebie kwot. W jednej i tej samej sprawie ukazuje się kilka okólników, wydawne są najróżniejsze orzeczenia Najwyższego Trybunału Administracyjnego, zaś te znów bywają najbardziej sprzecznie komentowane i interpretowane przez urzędników skarbowych, pomnych zasady, uświęconej zresztą przez ducha ustaw podatkowych, że w wypadku wątpliwości, nasuwających się w interpretacji ustawy należy zawsze rozstrzygać na korzyść interesów skarbowych.

Z tem trzeba raz na zawsze skończyć i jeżeli przyszła reforma podatkowa ma być tem, za czem tęsknią sfery płatników podatkowych, wówczas winna ona przynieść ustawy najbardziej jasne i najmniej pozostawiające wątpliwości i pola do swobodnej interpretacji. Nasze ministerstwo skarbu winno pamiętać, że prowincjonalne władze skarbowe niezawsze odznaczają się taką lojalnością i zrozumieniem dla doli płatników podatkowych, jak ostatnia instancja i że zatem w interesie całokształtu naszego życia gospodarczego leży, aby zakres tej niejako autonomicznej władzy niższych organów skarbowych ograniczyć do najniezbędniejszego minimum. Ustawy i zarządzenia ministerjalne nie powinny oddawać takiej mnogości przywilejów izbom i urzędom skarbowym, jak to ma miejsce obecnie, gdzie olbrzymia część spraw podatkowych, specjalnie zaś w zakresie świadectw przemysłowych i zaległości podatkowych podlega suwerennej kompetencji izb i urzędów skarbowych. Nowa reforma podatkowa winna wprowadzić nowego ducha w dziedzinę ustawodawstwa podatkowego i winna wyrobić u płatnika nie-

manie, że władze skarbowe nie są ekspedycją karną przeciw obywatelowi, lecz urzędem, mającym za zadanie sharmonizować potrzeby finansowe państwa z interesami gospodarczo-finansowemi obywateli.

Nie odnosimy się do zapowiedzi p. min. Zawadzkiego ze specjalnym optymizmem, skoro p. min. Zawadzki uważa projekt nowej ordynacji podatkowej za jeden z fragmentów zamierzonej reformy podatkowej. Przypomnieć należy, że zmiana dotychczasowej ordynacji podatkowej była jednym z ważnych postulatów sfer płatników podatkowych. Uskarżano się na tę ordynację, jako na nieżyciowy zbiór przepisów, nieżyciowy przedewszystkiem dla interesów życia gospodarczego. Jakby na złość przeciw temu niezadowoleniu płatników podatkowych opracowało ministerstwo skarbu projekt nowej ordynacji podatkowej, omówiony przez nas w jednym z ostatnich Nrów naszego pisma, który to projekt pogarsza instniejący dotychczas stan rzeczy w tej dziedzinie i wprowadza daleko sięgające obostrzenia w dziedzinie ordynacji podatkowej. Zamiast tedy spodziewanego złagodzenia ostrza przepisów podatkowych grozi projekt ministerstwa skarbu pogorszeniem sytuacji. Jeżeli ma to być kara za wysuwanie postulatów w dziedzinie podatkowej przez społeczeństwo, to zaiste lepiej jest milczeć, aniżeli domagać się czegoś i otrzymywać „za karę“ takie cięgi.

Otóż obawiamy się, że zapowiedziana z trybuny sejmowej reforma podatkowa owiana będzie takim „reformatorskim“ duchem, co projekt nowej ordynacji podatkowej. Szczegółów nowej reformy podatkowej nie znamy wprawdzie narazie, niemniej jednak upoważnia nas do tego przypuszczenia, dotychczasowa praktyka ministerstwa skarbu w odniesieniu do postulatów podatkowych naszych sfer gospodarczych, zaś z drugiej strony fakt, że p. minister skarbu Zawadzki uważa projekt nowej ordynacji podatkowej poprostu, jako część składową reformy podatkowej. Znając antygospodarczego, niebezpiecznego i nadwyraz szkodliwego ducha projektu nowej ordynacji podatkowej, możemy sobie wyobrazić, jak będzie wyglądała właściwa reforma podatkowa. Kto wie, czy po pewnym czasie nie będziemy żałowali, że ministerstwo skarbu nie pozostawiło nam dotychczasowego, chaotycznego stanu w dziedzinie naszego ustawodawstwa podatkowego, w miejsce zamierzonej lepszej „reformy podatkowej“.

Ale nie bawmy się w przewidywania. Narazie udawajmy optymistów.

Gdybyśmy Czytelnikom naszym postawili pytanie, co zostanie wcześniej wprowadzone w życie: ewentualnie korzystna dla płatników podatkowych reforma podatkowa, a więc pewna koncesja dla podatników, czy też... trzy nowe podatki, któremi nas p. minister skarbu zamierza uszczęśliwić, a mianowicie podatek od sody, podatek od tutek i podatek od kwasu węglowego, — wówczas niewątpliwie otrzymalibyśmy zgodną odpowiedź, że „naturalnie“ obciążenia podatkowe zostaną naprzód wprowadzone. P. minister Zawadzki jest profesorem skarbowości na Uniwersytecie wileńskim. Jako taki winien on pamiętać, że wprowadzenie nowych podatków w okresie kryzysu gospodarczego przynosi raczej zmniejszenie siły płatniczej płatników podatkowych, aniżeli wzrost wpływów skarbowych. Jeżeli p. minister nie wierzy teorji ekonomji i skarbowości, to miał czas przekonać się o skuteczności i prawdziwości tej zasady w okresie sprawowania funkcyj ministra skarbu, kiedy miał dość czasu przekonać się, że nowe obciążenia podatkowe pogarszają á la longue sytuację skarbową państwa.

Ulgi w spłacie zaległości podatkowych uchwalone zostały przez Komitet Ekonomiczny Rady Ministrów jeszcze w lipcu b. r. Dziś, po upływie 5 miesięcy, ulgi te „są jeszcze na warsztacie pracy“ w ministerstwie skarbu. W międzyczasie miano już sposobność wprowadzić nowe obciążenie podatkowe dla życia gospodarczego przez ustanowienie podatków na cele interwencyjnej polityki rolniczej. Obecnie zapowiada się wprowadzenie trzech podatków. Podatki te będą napewno bardzo szybko wprowadzone w życie. Ale na ulgi będziemy zdaje się jeszcze długo czekali. Nowe ciężary podatkowe idą siedmiomilowemi butami, gdy ulgi posuwają się ślimaczym krokiem.

A przytem w expose sejmowem mówi p. premjer, że w Polsce rząd przyczynia się do „likwidowania procesów wyrównawczych“.

Sem.

Z rynków towarowych

Niemal, że z wszystkich branż napływają wiadomości o zastoju i nikłych obrotach w handlu tak detajlicznym jak i hurtowym. Zawiódł na całej linji sezon pożniwny. Twierdzą, że do tego przyczynił się w pierwszym rzędzie spadek cen za zboża. Mimo interwencji rządowej i mimo wysokich premij wywozowych ceny za zboża są niskie.

Ludność rolnicza wstrzymuje się od zakupów i nie należy już oczekiwać jakiegoś wzmożonego popytu ze strony konsumentów rolniczych.

Słaba tendencja panuje na rynku skór surowych. Gotowe skóry miały zbyt nieco lepszy ale to tylko z powodu podwyżek celnych, które podrażają cały szereg artykułów importowanych w tej branży. Zbyt obu-

wia w detaju minimalny, brak gotówki na przygotowania na sezon. Ceny obuwia wyrobu krajowego stale zniżkują.

Sezon w branży dzianej, trykotarskiej jeszcze się nie rozpoczął, fachowcy twierdzą, że nastąpi ożywienie dopiero, gdy nastaną mrozy.

W branży kolonjalnej, wskutek podrożenia cła na cały szereg artykułów (herbata, kawa, rodzynki, migdały) nastąpił zwiększony ruch u hurtowników, z powodu chęci pokrycia się tańszym towarem przez detajlistów.

W branży tekstyljów specjalnie łódzkich nastąpił w ostatnich dniach krach cen. Sezon nie dopisał i to spowodowało wielkie firmy jak Scheibler i Grohman do redukcji cennika hurtowego o 10% inne fabryki zredukowały cenniki o 10 do 15%.

Pomimo późnej pory sezon w handlu właściwie jeszcze się nie rozpoczął. Dotychczasowe cieple pogody zahamowały transakcję towarami zimowemi, gdyż odbiorcy prowincjonalni nie zamierzają nabywać towarów tych na skład. — W związku z niepomyślną sytuacją, jaka zapanowała na rynku tkanin bawełnianych, zaobserwować się dał charakterystyczny objaw, oddawna nienotowany na ryku. Jest to ramszowanie towarów, wywołujące stale chaos i wpływające jeszcze bardziej deprymująco na ogólną sytucję. — Niewielkie obroty wpłynęły również ujemnie na sytuację przemysłu bawełnianego, która dotychczas kształtowała się względnie pomyślnie. Polityka ramszów spowoduje niewątpliwie pogorszenie handlu detalicznego oraz spadek cen tkanin bawełnianych.

Zauważono ostatnio stabilizację w handlu, chciano by obroty już nie spadały, tymczasem stwierdza się, że obroty w pierwszych miesiącach pożniwnych w roku bieżącym spadały o 25% w stosunku do już bardzo zredukowanych obrotów w sezonie analogicznym ubiegłego roku. Nieco większy ruch panował w branży żelaza budowlanego, gdyż ruch budowlany jest obecnie większy niż przed rokiem.

W branży drzewnej brak materjału u składników, nastąpiła podwyżka cen.

Tegoroczny sezon budowlany w Krakowie, aczkolwiek nieco spóźniony, zaznaczył się poważnym ruchem, przedewszystkiem na przyłączonych do Krakowa przedmieściach. Tu i ówdzie powstały nowe domy — oraz nowe ulice i place. W szalonem tempie rozbudowały się t. zw. osiedla, gdzie powstaje kolonja w typie miasta — ogrodu. Budowa nowych budowli idzie nie w kierunku domów czynszowych, a raczej wil podmiejskich nieobliczonych na zysk wynajmu. Zjawisko to tłumaczą tem, że właściciele nieruchomości chcą w ten sposób w przyszłości uniknąć kłopotów z lokatorami, które ostatnio wzmogły bardzo na sile. Tegoroczny ruch budowlany byłby niewątpliwie znacznie większym, gdyby nie uzasadnione długotrwałe strjki murarzy, stolarzy i pokrewnych zawodów. Strajki te wyrządziły wiele szkody nietylko przedsiębiorcom i jednostkom, które chciały lokować swe oszczędności w nowowybudowanych domach, ale także odbiły się ujemnie na tempie pracy warsztatów, bezpośrednio z budownictwem związanych jak: cegielnie, cementownie, składy żelaza, tartaki itp. O wzmożonym obecnie ruchu budowlanym świadczyć może fakt, że mimo, iż sezon budowlany znajdujący się u schyłku, to w cegielnich krakowskich panuje ożywiony ruch materjałów budowlanych. W obecnej chwili nie można dostać budulca i trzeba go zamawiać na kilka tygodni naprzód. W ostatnich dniach daje się zauważyć wysiłek budujących, aby domy wyciągnąć pod dach na zimę, a wykończenia nastąpią z wiosną przyszłego roku.

Podrożała ostatnio cegła. Kalkulacja budowlana się pogorszyła.

We wszystkich branżach tłumaczą zanik obrotów zanikiem zaufania, wielką wstrzemięźliwością przy udzielaniu kredytów i braku kapitału w handlu, który stale jest wypompowany przez fiskus jak za czasów konjunktury, w wielu wypadkach nawet intensywniej, przy podwyższonych wymiarach. To odbić się musi w handlu.

Zniżki celne w traktacie handlowym z Austrją.

Zniżki te chwilowo nie weszły w życie, tak samo jak umowa prefencyjna ogłoszona w Przeglądzie Kupieckim nr. 37, strona 8.

Poniżej podajemy za „Neue Freie Presse“ z dnia 6. i 7. X. br. listę zniżek celnych, przyznanych Austrji przez Polskę w umowie z dnia 11. X. rb. Stawki konwencyjne podane są w zł. za 100 kg. Liczby w nawiasach oznaczają stawki celne autonomiczne II. kolumny w zł za 100 kg.

Z poz. 296 punktu 4 — kwas węglowy w balonach 50 (80); z 299 punktu 22 — fosforan sodowy 40 (40); z 312 p. 1 — minja i glejta ołowiana 13 (20); z 320 p. 3 — nadżelazocyjanek potasowy 35 (65); z 321 p. 2 — georadjum bez cła (15); z 390 p. 2 b — struny zwierzęce określonej grubości i długości 5.000 (10.000); 416 — ziemia i farby z domieszką barwnika organicznego: a) czerwone farby 75 (150, b) inne 20 (150); z 464 — uformowane wyroby z wosku 1.200 (1.500); z 466 p. 2 — pasty do klejenia w tubkach 250 (400); z 472 p. 2 — rolki do hektografów 200 (400); z 539 p. 2 — oprawy skórzane do książek, albumów itd. z okuciami i ozdobami srebrnemi 6.000 (8.000); z 540 p. 2 — albumy, notesy w oprawach skórzanych, ramki ze skóry z okuciami i ozdobami srebrnemi 4.500 (6.000); z 542 p. 1 b — walizy i torby podróżne z podszewką skórzaną lub jedwabną 1.300 (1.800); 542 p. 3 — nesesery 1.300 (5.000); z 543 — getry skórzane 400 (1.200); z 630 p. 1 — przędza konopna surowa nr. 8 i mniej do celów tkackich za pozwoleniem Min. Skarbu 75 (100); z 645 — przybitki wojłokowe 300 (520); z 663 — linoleum: gładkie, jednobarwne w rolach 140 (200), drukowane lub wielobarwne w rolach i wszelkie w sztukach 180 (200), linoleum na tekturze 100 (200); z 698 — wyroby dziane: p. 1 b — surowe, bielone 1.300 (1.700), p. 2 b — barwione 1.600 (2.000), p. 4 b — przybrane 2.000 (2 600); z 713 p. 1 — gorsety, pasy bawełniane 3.500 (10.000); z 746 p. 2 c — grzebienie z gumy twardej 750 (1.500); z 756 p. 2 — mąka drzewna 3 (3). z 772 p. 1 — forniery nieklejone z drzew pozaeuropejskich 20 (50); z 777 p. 2 b meble stolarskie i ich części fornierowane: malowane, lakierowane, politurowane 230 (340); z 793 p. 2 — miazga drzewna o zawartości wody 50% i mniej 1 (4) dla kontyngentu 10.000 q; z 807 p. 1 — fibra wulkanizowana 60 (60); z 815 — papier wszelki oprócz osobno wymienionego o zawartości miazgi drzewnej powyżej 30%, barwiony w masie, karton celulozowy i inny 40 (50); z 819 — karton brystol: p. 1 — niebarwiony o wadze 1 m²: a) powyżej 500 g. 60 (80), b) 500 g. i mniej 90 (120), p. 2 — barwiony w masie: a) analogicznie 80 (100), b) 110 (140), p. 3 — barwiony na powierzchni: a) 110 (140), b) 140 (180); z 825 p. 1 — papier nasycony (kalka przezroczysta) 195 (200); z 828 — parafinowane naczynia i tygielki z papieru 250 (320); z 837 p. 1 b — ilustrowane żurnale mód w językach obcych bez cła (b c); z 839 p. 2 — nuty 30 (60); z 868 — płyty heraklitowe 3,30 (20). z 911 p. 2 — przędza szklana loczkowana 400 (700); z 912 — wyroby z waty i przędzy szklanej 1.000 (1.500); z 924 p. 1 — balony do fabrykacji żarówek 250 (360); z 924 p. 2 — rurki i sztabki szklane do fabrykacji żarówek 150 (200); z 930 p. 2 c — żelazo i stal taśmowa obołowiona o grub. poniżej 0.3 mm 30 (43); 934 — wyroby z żeliwa kowalnego nieobrobione: p. 1 — 20 (35), p. 2 — 34 (45), p. 3 — 40 (55), p. 4 — 50 (65), p. 5 — 70 (100); z 974 — drut żelazny i stalowy w kręgach: p. 1 — 22 (36), p. 2 — 32,50 (48), p. 3 — 48 (60), p. 4 — 75 (100), p. 5 — 105 (130); z 948 — drut cięty do spawania, pokryty warstwą chemikalji 90 (150); z 952 — liny, także z ośrodkiem konopnym lub jutowym, postronki — z drutu żelaznego, stalowego: p. 1 — 70 (110), p. 2 — 80 (140); p. 3 — 105 (170), p. 4 — 130 (225), p. 5 — 165 (300); z 953 — tkaniny z drutu żelaznego i stalowego: p. 3 — 95 (110), p. 4 — 120 (150), p. 5 — 150 (200); z 959 p. 1 — plomby z blachy żelaznej i stalowej niepokryte 150 (250). z 960 p. 1 — blachy dziurkowane do sit, również wygięte i dopasowane, niepokryte o wadze szt.: powyżej 10 kg 45 (90), powyżej 1 do 10 kg. 75 (110); z 960 p. 3 — rękojeści torebkowe z blachy żelaznej niklowane o wadze szt.: powyżej 20 do 50 gr. 250 (350), 20 gr. i mniej 250 (500); z 960 p. 1 d — skówki do lasek i zeszytów 40 (150); z 960 p. 3 e — okucia do książek, narożniki i sztabki do książek 250 (500); z 964 p. 1— wyroby żelazne i stalowe oprócz osobno wymien., również z dodatkiem pospolitych materjałów toczone itd. o wadze szt.: a) powyżej 100 kg. 100 (130), b) powyżej 5 do 100 kg. 150 (180), c) 5 kg. i mniej: skówki do lasek i zeszytów 40 (220), inne 190 (220); z 981 uw. — 3 — blachy, paski i taśmy prostokątne o szerok. powyżej 20 do 300 mm opłacają cło z dodatkiem 20% (40%); z 988 p. 1 — rury miedziane i mosiężne ciągnione i spawane: a) — 145 (180), b — 200 (230), c) — 250 (330); 994 — wyroby z metali i stopów, objętych poz. 977 — 981, oprócz osobno wymien.: p. 2 — obrobione bez ozdób wypukłych i rżniętych, również z dodatkiem pospolitych materjałów, wg. wagi szt.: c) — 800 (1.000), d) — 1.000 (1.200), e) 1.200 (1.400), p. 3 — ornamenty przybory biurkowe, medaljony itd. wg. wagi szt.: c) — 1.400 (2.000), d) — 1.600 (2.400); 1.000 p. 1 — kilofy i oskardy 40 (75); 1000 p. 3 a — łopaty i szpadle surowe 40 (60); 1000 p. 5 — widły 50 (65); 1000 p. 6 — a) kosy 25 (100), b) sierpy 25 (25); 1001 p. 1 c — kowadła o wadze szt. 5 kg. i mniej 80 (100); 1001 p. 2 — imadła: a) ręczne 170 (200), b) równoległe, do rur 80 (120), c) inne 70 (90); 1001 p. 6 — gładziki, podsadzaki, przebijaki, przecinaki itp. narzędzia kowalskie oprócz osobno wymien. 110 (150); 1002 p. 1 a — pilniki, tarniki oprócz osobno wymien. o wadze tuzina powyżej 3 kg. 160 (200); 1002 p. 8 a II — klucze do nakrętek bez ruchomej szczęki o wadze szt. powyżej 500 g. 150 (180); 1005 p. 1 — wiertła spiralne wg. wagi szt.: a) — 300 (500), b) — 500 (800), c) — 750 (1.200), d) — 1.100 (1.700); z 1005 p. 2 a — świdry do kamieni o wadze szt. powyżej 3 kg. 150 (225); 1006 — narzędzia i przybory wiertnicze o wadze szt.: p. 1 — 60 (75), p. 2 — 100 (120), p. 3 — 150 (180), p. 4 — 190 (220); z 1008 — kielnie murarskie 170 (360); 1013 p. 1 — igły do szycia 800 (1300), 1013 p. 4 — iglice workowe, siatkowe, żaglowe, do sznurowania i pakowania 250 (300); z 1013 p. 5 — szydełka 250 (300); 1014 p. 1 — haftki, sprzączki itd.: a) żelazne i stalowe 350 (500), b) z innych nieszlachetnych metali 500 (1.000); 1014 p. 2 a — szpilki do włosów żelazne, stalowe 400 (600); z 1014 p. 3 a — szpilki żelazne, stalowe 300 (400); 1014 p. 4 a — agrafki żelazne, stalowe 330 (500); 1015 p. 1 — kółka i haczyki do obuwia 400 (650); 1018 p. 1 — noże i widelce stołowe, deserowe i do owoców: a) że-

lazne, stalowe 550 (800), b) z innych metali nieszlachetnych 1.000 (1.200); 1018 p. 2 — wyroby nożownicze do użytku rzemieślniczego i kuchennego 315 (500); z 1018 p. 4 b I — koziki 80 (1.400); 1019 p. 1 — łyżki, trzonki do widelców i noży, koziołki, łopatki; z a) łyżki cynowane ze stali 150 (200), c) ze stopów miedzi 1.000 (1.200); 1019 p. 2 — galanterja stołowa z metali i stopów 1.000 (1.400); 1021 p. 5 a — dysze z metali i stopów 300 (500); z 1026 p. 2 a — żelazka do prasowania z żelaza lanego 60 (150); 1027 p. 1 — piece pokojowe: a) I żeliwne 55 (65), b) I żeliwne na paliwo gazowe 80 (120); z 1027 p. 3 — piecyki kąpielowe ścienne 380 (550); 1027 p. 5 — kuchenki z żelaza lanego 125 (250); 1032 — sprężyny: p. 2 meblowe 80 (120), p. 4 a I — inne stalowe o wadze szt. powyżej 1 kg. 100 (120); 1049 p. 1 a — turbiny wodne o wadze szt.: od 1200 do 5000 kg. 70 (100), powyżej 5.000 kg. 60 (100); z 1051 p. 1 — pompy z żelaza lanego do studni o wadze szt.: c) powyżej 75 do 300 kg. 60 (200), d) 75 kg. i mniej 60 (250); z 1081 p. 4 — maszynki do mięsa 110 (230), maszynki do lodów, do tarcia i prasy do owoców 120 (230); z 1082 I — maszynki do prania o wadze szt.: od 500 do 2000 kg. 110 (140), od 25 do 500 kg. 140 (180), II — holendry itp. dla papieru, fabryk celulozy i masy drzewnej o wadze szt.: p. 1 — powyżej 5000 kg. 65 (90), p. 2 — od 2000 do 5000 kg. 75 (110), p. 3 — od 500 do 2000 kg. 100 (140); 1084 p. 2 b — blaszane koła pasowe 60 (150); 1085 p. 10 — części maszyn i aparatów oprócz osobno wymienionych a) żeliwne, żelazne, stalowe, chociażby z dodatkiem 10% i mniej metali nieszlachetnych o wadze szt.: I) powyżej 100 kg.: regulatory do turbin 100 (200), inne 140 (200), II) powyżej 25 do 100 kg. 230 (325), 25 kg. i mniej 300 (450); z 1114 — elektryczne rezerwoary ogniskowe i do gorącej wody o wadze szt.: p. 1 — powyżej 100 kg. 225 (275), p. 2 — powyżej 50 do 100 kg. 275 (350), p. 3 — powyżej 10 do 50 kg. 375 (500); z 1127 p. 1 — drut emaljowany o średn.: c) powyżej 0,1 do 0,3 mm 350 (500), d) 0,1 mm i mniej 700 (1100); z 1129 — oprawy do żarówek 500 (650); 1167 p. 6 — mikroskopy 2.600 (3.500), 1167 p. 9 — geodezyjne instrumenty optyczne 1.000 (3.500); z 1178 p. 4 a — płyty gramofonowe o wadze szt. powyżej 75 gr. 700 (1.000); z 1182 p. 1 b — struny jelitowe grub. 0,6 mm i więcej i dług. do 1,2 m 5.000 (10.000); z 1192 p. 1 b — kapelusze słomkowe wykończone za szt. 4 (7); 1193 p. 1 — pręty parasolowe i części mechanizmów parasolowych 180 (250); 1196 p. 2 — parasole, parasolki, laski z parasolami z jedwabiu sztucznego, półjedwabne: a) niewzorzyste i nieprzybrane od szt. 6 (18), b) wzorzyste przybrane 10 (30), p. 3 — te same z jedwabiu naturalnego a) — 10 (30), b) — 18 (45); 1197 — laski i kije do parasoli: p. 1 b — z drzewa i trzciny, obrobione 250 (450), p. 3 b — te same inaczej obrobione 500 (1.700), z 1197 — laski wierzbowe, również z okuciami na końcu 75 (450); z 1198 p. 1 — rączki do parasoli i lasek z drzewa, rogu, żywic sztucznych, celuloidu 1.000 (1.700); 1216 p. 1 — guziki spodniowe z blachy żelaznej 250 (500); 1224 — spinki, trzymacze do krawatów, spinacze do kołnierzyków z metali nieszlachetnych itd.: p. 1 — pozłacane, posrebrzane, emaljowane 2.400 (3.000), p. 2 — inne 1.500 (2.000); z 1225 — spinki do kołnierzy i mankiet z masy perłowej 2.750 (6.000); 1252 p. 3 — mechanizmy do skoroszytów 300 (300), 1552 p. 3 — maszynki do spinania papieru 900 (1.000); z 1253 p. 2 — maszynki do zacinania ołówków, ręczne 1.300 (2.000); z 1273 p. 1 — puderniczki 3.000 (4.000).

W wypadku, gdy stawka konwencyjna równa jest stawce autonomicznej, ma miejsce zafiksowanie stawki autonomicznej.

PRAWO CELNE.

W Dzienniku Ustaw Nr. 84, poz. 610 ogłoszono rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27-go października 1933 r. o prawie celnem. Rozporządzenie to wejdzie w życie po upływie roku od dnia ogłoszenia, tj. dnia 30 października 1934 r.

ZAWARCIE TRAKTATU Z AUSTRJĄ.

Traktat z Austrją został zawarty. O koncesjach względnie zabezpieczeniach, dotyczących naszego eksportu do Austrji, dalej o zniżkach konwencyjnych i preferencyjnych, informacyj udzielamy stale.

W SPRAWIE ROKOWAŃ HANDLOWYCH ZE SZWECJĄ.

Według ostatnich wiadomości rokowania o uzupełnienie traktatu handlowego ze Szwecją posuwają się szybko naprzód przy udziale delegata z ramienia Rady Traktatowej w osobie Profesora Okolskiego, a pod przewodnictwem p. Wańkowicza.

Szwecja otrzyma pewną ilość zniżek celnych, zwłaszcza na maszyny i materjały elektrotechniczne, a wzamian za to ma dać nam zabezpieczenie, dotyczące pewnych artykułów naszego eksportu, zwłaszcza węgla. Jest nadzieja, że rokowania będą pomyślnie zakończone.

W OBLICZU NOWEJ TARYFY CELNEJ.

Wprowadzono w życie nową taryfę celną. Przed nami staje w całej wyrazistości problem nowego układu sił w związku z tą taryfą. To też musimy stwierdzić, że do tej pory zdołano zaledwie zakończyć rokowania handlowe z Belgją, a ostatnio doszedł również do skutku traktat handlowy polsko-austrjacki. Natomiast w odniesieniu do innych państw, jak Francja, Węgry, Rumunja, Jugosławja, Norwegja itd., obowiązują jeszcze traktaty z okresu „starego prawa“. W stosunku do Czechosłowacji zostało zawarte prowizorjum. Treść jego jeszcze w tej chwili nie jest znana, rokowania o rewizję traktatu toczą się w dalszym ciągu w Pradze.

Z raportów telefonicznych co do prowizorjum traktatowego narazie tylko to jest wiadomem, że termin jego upływa **dnia 30 listopada r. b.** Prowizorjum oparte jest na klauzuli największego uprzywilejowania w sprawach taryfowo-celnych. Na ten sam okres czasu przedłużono prowizorycznie ważność umowy weterynaryjnej i umów tranzytowo-kolejowych.

Jeśli chodzi o stronę prawną, to obok nowych traktatów handlowych polsko-belgijskiego i polsko-austrjackiego obowiązywać będą w ramach nowej taryfy celnej nadal traktaty handlowe z czasu „starego prawa“. I tak **stawki stabilizowane** w dotychczasowych traktatach będą nadal obserwowane, zaś **stawki procentowe** (jak to ma miejsce w traktacie polsko-francuskim), będą stosowane w odniesieniu do stawek celnych nowej taryfy celnej. Wobec wygaśnięcia zaś traktatu polsko-czeskiego, który zawierał kilkaset uprzywilejowanych pozycji, odpadną automatycznie te ulgowe stawki celne nietylko w odniesieniu do Czechosłowacji, lecz także w odniesieniu do innych państw, które z ich korzystałyby na podstawie klauzuli największego uprzywilejowania.

Równocześnie utrzymane będą nadal w mocy zakazy przywozu.

Z plenarnego Posiedzenia Izby Przemysłowo-handlowej w Krakowie.

W poniedziałek 30. X. br. odbyło się Plenarne Posiedzenie Izby przemysłowo-handlowej w Krakowie pod przewodnictwem prezesa Izby p. Tad. Epsteina. Na wstępie zebrania wiceprezes Kwiatkowski złożył imieniem Prezydjum sprawozdanie z działalności Izby za czas od ostatniego posiedzenia plenarnego, przedstawiając w najogólniejszym zarysie wyniki prac i zabiegów Izby we wszystkich dziedzinach życia gospodarczego. W szczególności zajmowała się Izba projektem rządowym ordynacji podatkowej. Poza szeregiem poprawek zgłoszonych do projektu, Komisja Podatkowa Izby wypowiedziała się przedewszystkiem za utrzymaniem Komisyj szacunkowych I. instancji oraz za wzmocnieniem wpływu czynnika obywatelskiego w Komisjach Odwoławczych. Dalej interwenjowała Izba w Ministerstwie Skarbu w sprawie usunięcia wątpliwości w związku z ustawą o nadzwyczajnej daninie majątkowej, przedłożyła Izbie Skarbowej w Krakowie memorjał w sprawie pobierania kar za zwłokę od zaległości podatkowych, wyrażała opinje w sprawie form pomocy dla eksportu, zgłosiła szereg postulatów sfer swego okręgu w związku z rozpoczęciem rokowań handlowych z Czechosłowacją, wystąpiła przeciwko nadmiernemu ograniczeniu wolności obrotu zwierzętami i mięsem i t. d.

Izba zajmowała się ponadto projektem ustawy o wywłaszczeniu ze względu na wyższą użyteczność; w opinji swej ustosunkowała się Izba do projektu ustawy pozytywnie, wypowiadając się równocześnie za koniecznością przyznania prawa odwołania stronie wywłaszczanej, czego projekt nie przewidywał, natomiast wystąpiła Izba przeciwko projektowi rozporządzenia rządowego i zasadach sporządzania bilansów. Również zgłosiła Izba uwagi do projektu kodeksu handlowego, z których znaczna część została przez Kolegjum Uchwalające Komisji Kodyfikacyjnej uwzględniona.

O ile chodzi o sprawy bieżące, to Izba wypowiedziała się przeciw zniesieniu ekspozytury Urzędu Pocztowo-Celnego przy Urzędzie celnym w Tarnowie, interwenjowała ponownie w Prezydjum Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Krakowie w sprawie koniecznego usprawnienia doręczenia poczty listowej zwykłej, ekspresowej i pieniężnej, poruszała na terenie Kuratorjum Krakowskiego Okręgu Szkolnego sprawę t. zw. sklepów szkolnych i t. d.

Sprawozdanie Prezydjalne przyjęło Zebranie Plenarne jednomyślnie do wiadomości, poczem wiceprezes Izby p. Kwiatkowski zreferował preliminarz budżetowy Izby krakowskiej na r. 1934, zamykający się kwotą Zł. 435.615.— po stronie dochodów i kwotą Zł. 450.019.— po stronie wydatków, przyczem wyjaśnił przyczyny powstania deficytu. Następnie przedstawił

wnioski co do wysokości opłat mających być pobierane przez Izbę w r. 1934 za szczególne świadczenia.

W związku z referatem budżetowym wiceprez. Kwiatkowskiego zabrał głos prez. Epstein i stwierdził z ubolewaniem, że poraz pierwszy jak od trzydziestu kilku lat zasiada w Izbie, w tym roku budżet Izby krakowskiej wykazuje deficyt. Powstał on, mimo jaknajdalej idących oszczędności wprowadzonych już uprzednio przez czynniki kierownicze Izby na skutek konieczności wstawienia pewnych, zresztą celowych wydatków. Zarówno Zarząd, jak i Prezydjum wytęża wszystkie siły w tym kierunku, aby w miarę wpływów pieniężnych, deficyt ten zmniejszyć. Mowca dał wyraz nadziei, że Członkowie Rady nie poskąpią współpracy i pomocy w tych usiłowaniach Zarządu. Wysiłki te są konieczne, gdyż Izba krakowska nie może wejść na drogę starań o podwyżkę dodatku do świadectw przemysłowych. **Obecnie nie pora** — stwierdził mowca — **do podwyższenia podatków w jakiejkolwiek formie i na jakiekolwiek cele, choćby nawet własnego samorządu gospodarczego.**

Przechodząc do tematu Wewnętrznej Pożyczki Narodowej prezes Epstein z zadowoleniem podkreślił, że sfery przemysłowe i handlowe okręgu Izby spełniły swój obowiązek obywatelski wobec Państwa nawet nad miarę, to też rezultat subskrypcji ze strony kół gospodarczych okręgu Izby krakowskiej jest zupełnie zadawalający. Przewodniczący zaapelował do radców, aby wpływali na sfery kupieckie i przemysłowe w kierunku ścisłego wpłacania deklarowanych rat, przyczem wyraził gorące podziękowanie delegatom Izby za ich ofiarny i owocny udział w pracach Komisyj: Wojewódzkiej, Starościńskiej i Lokalnych, dla propagandy Pożyczki Narodowej.

Wywody prezesa Epsteina na temat budżetu Izby i Pożyczki Narodowej przyjęli zebrani gorącemi oklaskami, poczem uchwalili jednomyślnie preliminarz budżetowy i łączące się z budżetem wnioski. Następnie dokonano jednomyślnie wyboru Komisji Rewizyjnej Izby na r. 1934 w dotychczasowym składzie radców pp.: Anczyca, Inż. Adelmana, Rittermana, Inż. Skarżeńskiego i Weinsberga.

Następnie członek Zarządu Izby Dr. Merz w gruntownie opracowanym referacie przedstawił sprawę projektów ustawodawczych, dotyczących rejestrowego prawa zastawu. Referent dał wyraz zapatrywaniu, że projektowana instytucja prawna nie okaże się tak korzystną dla wierzycieli, jak się to przewiduje, natomiast stanie się niewątpliwie ekonomicznie szkodliwą, w szczególności przez podkopanie kredytu osobistego.

W dyskusji, jaka się wywiązała nad tym referatem, przemawiali pp. radcowie: Pfeffer, Dr. Bortnik, Fromowicz, Margulies oraz przewodniczący. W głosowaniu Rada Izby oświadczyła się wszystkiemi głosami przeciw jednemu, przeciw wprowadzeniu w życie rejestrowego prawa zastawu. — Następnie zgłosili wnioski: r. Margulies w sprawie starań o **obniżenie abonamentu telefonicznego,** oraz r. Fromowicz, który poruszył szereg bolączek kupiectwa w związku z nową ustawą celną. Po wyjaśnieniach wicedyr. Izby p. Maissa, przewodniczący zamknął posiedzenie.

Kronika.

Uroczystość 15-to lecia Odzyskania Niepodległości.

Z okazji 15-to lecia odzyskania Niepodległości Państwa Polskiego, odbędzie się w sobotę, dnia 11-go listopada 1933 szereg uroczystości. W związku z tem wzywamy wszystkich Kupców, zorganizowanych w Krak. Stowarzyszeniu Kupców, aby sklepy **trzymali zamknięte w godzinach między 8—13.**

* * *

Z powyższej okazji odbędzie się **Uroczyste Nabożeństwo** w Świątyni izraelickiej przy ul. Miodowej, w sobotę 11-go b. m. o godzinie 8.30.

PROJEKT ORDYNACJI PODATKOWEJ BĘDZIE PRZESŁANY DO SEJMU.

Projekt ordynacji podatkowej, opracowany przez min. skarbu, który wywołał zasadnicze zastrzeżenia ze strony organizacyj gospodarczych miał być ogłoszony w formie dekretu Prezydenta. Jak się jednak dowiadujemy, z powodu wyniklych komplikacyj, dekret taki nie będzie ogłoszony, natomiast projekt wraz

z uwagami sfer gospodarczych przekazany ma być Sejmowi. Ustawa o ordynacji podatkowej ma być załatwiona w tempie przyspieszonem, by mogła być ogłoszona przed Nowym Rokiem, a wejść w życie od 1-go stycznia 1934 r.

MOŻLIWOŚCI EKSPORTOWE.

Bliższe informacje w poniższych sprawach uzyskać mogą zainteresowani eksporterzy w Państwowym Instytucie Eksportowym w Warszawie. Przy zgłoszeniu należy powołać się na odnośny numer. Firmy, które nie pozostawały dotychczas w bliższym kontakcie z Instytutem, winny nadesłać jednocześnie swe referencje.

Firma palestyńska zapytuje o producentów konstrukcyj żelaznych do krzeseł składanych (opadowych). P/24934/4E/R..

Firmy zainteresowane eksportem do Holandji materjałów gumowych, służących do wyrobu płaszczów nieprzemakalnych, zechcą się zwrócić do P. I. E. P/24645/46/R.

Firma francuska interesuje się importem z Polski surowych skórek króliczych. P/24513/90/R.

Firma chińska reflektuje na: grzyby marynowane w beczkach, groszek zielony w puszkach, śliwki prasowane i owoce suszone. R/24925/37/Pi.

Firma amerykańska interesuje się importem ekstraktu słodowego płynnego. R/24188/33/Pi.

Firma francuska prosi o ofertę na nasiona roślin pastewnych i traw. R/24633/34/Pi.

Firma francuska interesuje się importem jarzyn suchych i ziemniaków. R/24981/3R/Pi.

Firma hiszpańska pragnie nawiązać stosunki handlowe z dużym, poważnym eksporterem jaj. — R/24670/82/Gi.

Firma angielska pragnie zakupić większe ilości jelit wieprzowych, wołowych i końskich. R/24671/Gi.

Firma holenderska interesuje się polską, bitą zwierzyną. R/24646/31/Gi.

Firma belgijska poszukuje stałych dostawców surowych skórek króliczych. R/24690/90/Gi.

Losy Monopolu Spirytusowego

Pogłoski o tendencjach do wydzierżawienia

Coraz częściej mówi się o niedomaganiach w Monopolu Spirytusowym. Stąd pogłoski o możliwości wydzierżawienia tego monopolu, tak, żeby w końcu doprowadzić do wolnego handlu spirytusem i do systemu akcyzy.

Dochody monopolu Spirytusowego stale spadają, bo cena spirytusu jest za wysoka i ogranicza legalną jego konsumcję. Konsumenci domagają się obniżki ceny spirytusu, którego litr wynosi obecnie 11,8 zł., na co składa się: 6 zł. opłat skarbowych, 1,90 zł. koszta własnego rektyfikatu i **3,90 innych kosztów.**

Ilustrowane wyjaśnienia do nowej taryfy celnej.

Izba Przemysłowo-Handlowa w Krakowie zawiadamia zainteresowanych, że w biurze Izby (ul. Długa 1. I. p.) oraz w biurze Urzędu Celnego przy ul. Kamiennej 12, nabywać mogą Wyjaśnienia do nowej Taryfy Celnej, stanowiące skróty wykładów na Kursach celnych, zorganizowanych przez Ministerstwo Skarbu.

Wyjaśnienia te są ilustrowane i ukazywać się będą zeszytami, obejmującymi grupy wzgl. działy taryfy celnej.

Obecnie ukazał się I. zeszyt Wyjaśnień, obejmujący działy „Metale i wyroby z nich, maszyny i aparaty, sprzęt elektrotechniczny oraz środki transportowe“. Cena zeszytu I. wynosi 2 Zł. 70 gr.

Cła preferencyjne polsko-austrjackie

„W związku z umową preferencyjną **polsko — austrjacką** pojawiły się pogłoski, jakoby przewidziane umową tą stawki były stosowane tylko do tych towarów, których odprawa celna odbędzie się **w Zebrzydowicach**. Pogłoski te **nie są ścisłe**, ponieważ odprawa celna towarów nadchodzących z Austrji do Polski może się i nadal odbywać **w jakimkolwiekbądź** polskim Urzędzie Celnym, natomiast jako Urząd Celny wejściowy przewidziane są w rzeczywistości Zebrzydowice, przez które zresztą prowadzi najkrótsza i najtańsza droga z Austrji do Polski. Jeżeli zatem idzie o kupiectwo krakowskie i interesentów, którzy clą swoje towary w Krakowie, to mogą oni i **nadal** odprawę swoich przesyłek załatwiać **w Krakowie**. Formalności wymagane do uzyskania cła preferencyjnego powinien załatwiać dostawca austrjacki, zgłaszając transport w instytucji, której poruczono nadzór nad wymianą towarową polsko-austrjacką“.

OBNIŻKA TARYFY KOLEJOWEJ NIE OBEJMIE BILETÓW PODMIEJSKICH.

Reforma taryfy opłat kolejowych polegająca na znacznej obniżce opłat, nie obejmie biletów na t. zw. linjach podmiejskich. Ministerstwo Komunikacji zamierza natomiast powiększyć odległości na których stosowane są stawki podmiejskie.

P. T. Abonenci „Przeglądu Kupieckiego“ oraz Członkowie Stowarzyszenia Kupców mogą otrzymać roczne zniżki do Kinoteatru „Wanda“ w Administracji „Przeglądu Kupieckiego“.

Odpowiedzialność koleji za uszkodzenie towaru

Jeżeli nie ma podstawy do przyjęcia, że uszkodzenie towarów przewożonych koleją w krytych wagonach nastąpiło z powodu wadliwego załadowania towarów, kolej odpowiada za szkodę powstałą od chwili przyjęcia przesyłki do przewozu, aż do jej wydania paragr. 27 L. 1 regulamin przewozu przesyłek towarowych wprowadzonego rozporządzenia Min. Komunikacji z 9. X. 1928 Nr. 89. poz. 783 Dz. U. (Orz. 25.I. 1933, Rw. 2612|32, O.S.P. XII., poz. 127).

Warunki własnoręczności podpisu.

Zarówno paragr. 886 u. c. jak i art. 77 prawa weksl., mówiąc o osobach nie umiejących pisać, nie podają żadnych kryterjów kogo należy uważać za „umiejącego pisać", a przecież skala znajomości i biegłości pisania jest u różnych ludzi, odpowiednio do ich wykształcenia i zawodu, jakiemu się oddają, bardzo rozległa. Do uznania jednak podpisu za własnoręczny w znaczeniu powołanych przepisów konieczne jest conajmniej, tak jak to już Sąd Najwyższy zaznaczył w decyzji swej z dnia 23-go marca 1932, III. l. Rw. 515|32|2, by podpisujący się znał o tyle litery składające się na jego imię i nazwisko, żeby je zdołał z pamięci, choć mechanicznie tylko, nakreślić. (Orz. 16. XII. 1932, III. l. Rw. 2383|32, S. Lwów Cw. III. a. 1580|29, Głos Pr. X., poz. 31).

Pracownictwo umysłowe: praktykant.

W myśl Rozp. o pracy umysłowej, praktykant, któremu powierzono pełnienie pewnych czynności samodzielnych, nie przestaje być praktykantem, chociażby nawet pobierał za swą pracę wynagrodzenie. (Orz. 11. III. 1932 I. C. 3064|31 O. S. P. XI. poz. 314).

Pracownictwo umysłowe: magazynier.

Aczkolwiek magazynier ponosi odpowiedzialność za przedmioty, znajdujące się w magazynie, to jednak odpowiedzialność ta wynika wyłącznie z dozoru nad powierzonemi magazynierowi przedmiotami, nie zaś z urzędu, połączonego z kierownictwem administracyjnem, względnie technicznem, który charakteryzuje pracę pracowników umysłowych, objętych punktem 1 art. 2 rozp. z dnia 16 marca 1928 r. Magazynier tylko wtedy winien być zaliczony w poczet pracowników umysłowych w rozumieniu rozp. z dnia 16-go marca 1928 r., o ile oprócz czynności wypływających z dozoru nad magazynierem, czyli składem towarów, wzgl. produktów rolnych, spełnia czynności rachunkowe, związane z obrotem, dokonywanym temi przedmiotami, t. j. sporządza wykazy, specyfikacje, remament i tp., a więc prowadzi książki, dotyczące przedmiotów, znajdujących się w powierzonym składzie. Okoliczność, że powód osobom przywożącym do młyna zboże, wydawał kwity, wypełniając je wagą zboża, którą sprawdzał, nie mogła stanowić o zaliczeniu powoda w poczet pracowników umysłowych, albowiem, jak już wyjaśnił Sąd Najwyższy w orz. z dnia 4-go września 1930 w sprawie Nr. 1460|30. (Zbiór orzecz. Nr. 155|30) prawie każda praca fizyczna wymaga pewnych czynności o charakterze pracy umysłowej, co samo przez się, nie może być podstawą do uznania pracownika za umysłowego. (Orz. 15. III. 1932, I. C. 2531|31).

Odprawa, urlop w razie natychmiastowego uzasadnionego rozwiązania stosunku służbowego.

Pracownik w razie natychmiastowego rozwiązania z jego strony stosunku służbowego z przyczyn wymienionych w art. 32 rozp. z 16 marca 1928, Dz. u. Nr, 35, poz. 323 o umowie o pracę pracowników umysłowych nie ma prawa ani do 3-miesięcznej odprawy, ani do żądania płatnego urlopu, ani też nie może domagać się zapłaty za brak urlopu. (Orz. 6. IV. 1932, III, l. Rw. 479|32, O. S. P. XI, poz. 519).

Umowa o komorne poniżej ustawowe.

Umowa o czynsz niższy od ustawowego jest ważną bez względu na formę jej zawarcia i ilość ubikacyj mieszkania. (Orz. 23. VI. 1932, III. l. Rw. 708|32, S. Lwów II. Cg. a. 245|29, Czasop. Sędz. VI., poz. 22).

TRYB UDOWODNIENIA ILOŚCI GODZIN NADLICZBOWYCH.

Zasada Prawna: Dla możności skutecznego dochodzenia należności za godziny nadliczbowe, czyli przekraczające, przewidzianą w ustawie maksymalną ilość pracy dziennej wzgl. tygodniowej, nie wystarcza udowodnienie samego faktu pracy, lecz niezbędne jest ścisłe ustalenie ogólnym trybem dowodowym czasu trwania pracy. czyli ilości godzin przepracowanych, w związku z wysokością stawek za te godziny, określoną w ustawie z dnia 18 grudnia 1919 r. (Orzeczenie Izby Cywilnej Sądu Najwyższego z dnia 7. II. 1933, N. I. C. 612/32).

ZALICZENIE PRZEZ KASĘ CHORYCH ROBOTNIKÓW DO GRUP ZAROBKOWYCH.

Kasa Chorych przy zaliczaniu do odpowiednich grup zarobkowych robotników, którzy pracowali w przedsiębiorstwie z przerwami, nie wszystkie dni w tygodniu, winna przyjąć za podstawę do obrachunku, dzienny zarobek każdego robotnika, wyprowadzony nie z podzielenia otrzymanej płacy przez ilość faktycznie przepracowanych dni, lecz z podzielenia tej płacy przez ilość dni, przeznaczonych do pracy w całym tygodniu. (Orzeczenie Izby Cywilnej (sekcji I.) Sądu Najwyższego z dnia 19 stycznia 1933 r. Nr.

I. C. 477/32). — (Orzecznictwo Sądów Polskich, sierpień 1933 r. str. 346).

WŁAŚCIWOŚCI SĄDU PRACY.

Stronom spór wiodącym nie wolno zrzec się właściwości sądu pracy na rzecz sądów powszechnych (z zastrzeżeniem przepisu art. 24 tego rozporządzenia) natomiast rozporządzenie o sądach pracy nie zabrania stronom zrzeczenia się właściwości sądu powszechnego na rzecz sądu pracy.

Zrzeczenie się takie należy przyjąć jako domniemane w takim wypadku, gdy pozwany przed wdaniem się w spór do istoty sprawy, nie zgłosił w myśl § 441 p. c. zarzutu niewłaściwości sądu pracy. (Orzeczenie Izby Cywilnej (Sekcji II) Sądu Najwyższego z dnia 21. IV. 1933 r. C. II. R. 144/33).

POJĘCIE TERYTORJUM FABRYCZNEGO W ROZUMIENIU UST. 4 ART. 4 ROZPORZĄDZENIA PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ Z 23 GRUDNIA 1927, POZ. 983 DZ. U. R. P. NR. 116, O PRZYMUSIE ZABEZPIECZENIA OD OGNIA.

1) Pojęcie terytorjum fabrycznego oznacza obszar ziemi, na którym znajduje się zakład fabryczny i który tworzy w tym celu jedną ograniczoną i zamkniętą w sobie przestrzenną całość.

2) Za budowle fabryczne w rozumieniu tegoż przepisu mogą być uznane tyl kotakie zabudowania gospodarcze i mieszkalne, które znajdują się na tym samym co i zakład fabryczny terenie. (Wyrok N. T. A. z 18. kwietnia 1933 r. L. Rej. 9359/30). — (Orzecznictwo Sądów Polskich, sierpień 1933, str. 382).

Ustawa o ochronie lokatorów.

Milczące przedłużenie umowy co do komornego

Pisemnie umówiony czynsz najmu obowiązuje lokatora i w dalszych latach, jeżeli w umowie zawartej na rok zastrzeżono, że w braku wypowiedzenia przed końcem roku najem zostaje przedłużony na następny rok i tak samo przedłuża się milcząco w dalszych latach. (Orz. 3. XI. 1932, III. I. Rw. 625|32, S. Złoczów II, Nc. 27|31, Prz. Pr. 58, poz. 122).

W sprawie podatku od uposażeń.

Jak wiadomo, władze skarbowe zajmowały pierwotnie stanowisko, że wydatek, który ponosi pracodawca, opłacając za pracownika przypadającą od tego ostatniego część składki na rzecz Kasy Cborych, nie stanowi kosztu osiągnięcia dochodu i dlatego nie podlega potrąceniu przy ustaleniu podstawy podatku dochodowego. Na skutek orzecznictwa Najwyższego Trybunału Administracyjnego, który ustalił tezę, że wszelkie wydatki, związane z pracą pracownika nawet dobrowolnie na rzecz pracownika poniesione, stanowią koszt osiągnięcia dochodu, — władze skarbowe zmieniły swoje stanowisko, uzgadniając je z orzecznictwem N. T. A.

Natomiast, w związku z tem zagadnieniem władza skarbowa postawiła inne zagadnienie: czy nie należy potraktować wydatku, który ponosi pracodawca za pracownika z tytułu ubezpieczenia na wypadek choroby, jako części wynagrodzenia za pracę? Władze skarbowe rozstrzygnęły, widocznie, to zagadnienie pozytywnie, skoro obecnie nadsyłają pracodawcom nakazy płatnicze do zapłacenia różnicy podatku dochodowego od uposażeń wobec uiszczania tego podatku według wynagrodzenia bez doliczenia zapłaconej za pracownika składki na rzecz Kasy Chorych. Nakazy te obejmują okres pięcioletni.

Stanowisko władzy skarbowej uważamy za błędne.

Cała składka przypadająca od pensji pracownika na rzecz Kasy Chorych jest, w myśl ustawy o ubezpieczeniu na wypadek choroby, długiem pracodawcy. Pod tym względem zawiązuje się stosunek prawnopubliczny jedynie między pracodawcą a Kasą Chorych.

Wprawdzie, według tejże ustawy, część składki płaci pracownik. Z tytułu tej należności jest pracownik dłużnikiem pracodawcy. Pracodawca, który płaci za pracownika i tę część składki, zwalnia pracownika z długu. Czy w myśl ustawy o państw. podatku dochodowym zwolnienie z długu stanowi podstawę do doliczenia kwoty długu, z którego został pracownik zwolniony, do podstawy podatku od uposażeń?

W myśl art. 110 ustawy o podatku dochodowym, za podstawę podatku od uposażeń przyjmuje się wysokość uposażeń, wzgl. wynagrodzeń bieżących, otrzymywanych zarówno w pieniądzach jak i w naturze, obliczoną w stosunku rocznym. Dochody te opodatkowuje się w całości, przyczem nie odlicza się nawet, jak to się dzieje przy innego rodzaju dochodzie, składek od ubezpieczeń na wypadek choroby i innych. Zwolnienie pracownika z jakiegokolwiek długu w żadnym wypadku nie może być traktowane jako powiększenie podstawy opodatkowania. Brak ku temu jakiegokolwiek uzasadnienia prawnego. Dlaczegoby więc zwolnienie pracownika od zapłacenia składki na rzecz Kasy Chorych stanowiło powiększenie uposażenia? Tembardziej, że składka ta w wypadku zapłacenia przez pracownika nie odlicza się od podstawy opodatkowania.

Wydawca Za Krak. Stow. Kupców: Samuel Schechter.
Redaktor odpow. Samuel Kurzman. Drukarnia Józefa Fischera, Kraków, Grodzka 62. Telefon 104-12